

کولرای مرغی

(Fowl Cholera)

این بیماری در
افغانستان پیدا
میشود.

۱. تعریف

کولرای مرغ یک بیماری سیستمی بکتریایی است که تمام انواع مرغ را مصاب می نماید و با ناجوری سیستمی ، اسهال ، التهاب مفاصل و حاصلدهی ناچیز ، مشخص میشود.

۲. عامل شناسی

عامل بیماری عبارت است از پاستور لا ملتوسیدا (*Pasteurella multocida*). این مایکروارگانیزم در پیخال پرنده های مصاب و لاشه ای حیوان مرده ناشی از این بیماری به وفرت وجود دارد و در محیط برای ماه ها موجود بوده میتواند. پیخال پرنده های مصاب ، شبکه های آبرسانی را آلوده نموده می تواند . افزون برآن سایر حیوانات مانند سگ ها ، پیشک ها و جونده ها میتوانند پاستوریلاملتوسیدا را ذخیره و در جاهای جدید پخش نمایند. همچنان انسانها بایران ها و بوت های آلوده نیز میتوانند آنرا به جاهای نو انتشار بدهند.

۳. سرایت

مایکرواورگانیزم عامل در بدن پرنده ای حساس از راه دهن یا دستگاه تنفسی داخل میشود.

۴. انواعی که مصاب میشوند

انواع زیادی پرنده به کولرای مرغی مبتلا شده می توانند . انواع وحشی و خانه گی پرنده ، هر دو به وسیله ای این بیماری مصاب میشوند.

۵. علایم کلینیکی

دوره‌ی مخفی بیماری ۱۰-۲ روز است. میزان مصابیت طور اغلب بلند است. بیماری در پرنده‌های کاہل عمومیت بیشتر دارد. بیماری میتواند بالای حاد (peracute) باشد که در این صورت نخستین نشانه‌ی بیماری مرگ است. در حیواناتی که برای مدت بیشتر زنده میمانند، بیماری سیستمی به شمول بی اشتہایی، حاصلدهی کم، نفس تنگی، اسهال آب گون و پندیده‌گی مفاصل به ملاحظه میرسد. تاج و ملحقات آن پندیده و کبود بوده میتوانند. میزان مرگ و میر ۳۰-۵٪ میباشد.

۶. دریافت‌های پتولوژیک

در حیواناتی که در مرحله‌ی بسیار حاد میمیرند، ممکن کدام آفتی به ملاحظه نرسد. آنهایی که برای مدت درازتر زنده می‌مانند، دارای نشانه‌های التهاب سیستمی می‌باشند. تلی بزرگ و واکنش دار و در مقطع خود دارای عقدات سفید (لمفاوی) قابل دید میباشد. در بالای غشاها سیروزی و مخاطی ممکن خونریزی های نقطه‌ی بی پراگنده وجود داشته باشند. جگر در تمام قسمت‌های خویش رنگ پریده دیده می‌شود. قسمت‌های جلوی روده (دوینوم و جیجونیوم) سرخ رنگ گشته و دارای محتواهای فبرینی نزله‌ی بی می‌باشند. خالیگاه‌های مفاصل تراوش‌های پنیری را احتمال می‌کنند. مواد پنیری مشابه ممکن در سینوس‌های سر به شمول گوش داخلی، یافت شود.

۷. تشخیص

تصویر مشخص به سطح گله (پرنده‌های بالغ، بیماری سیستمی و آفت‌های پتولوژیک) اشتباه کولرای مرغی را خلق می‌کند. تأیید تشخیص به تحریک عامل بیماری در لابراتوار ضرورت دارد. تشخیص تقریقی آن: تیفویید مرغ، انفلوانزا مرغی شیداً بیماریزای و کولی باسیلوز را احتمال می‌کند.

۸. تداوی

پاستوریلاملتوسیدا در برابر انواع مختلف انتی بیوتیک حساس است که این انتی بیوتیک‌ها عفونت را بطور مؤقتی معالجه می‌نمایند. متأسفانه تداوی با انتی بیوتیک‌ها به اکشاف مرحلی حامل می‌انجامد و پرنده‌های بیشتر را مواجه به خطر می‌کند. همچنان در ختم دوره‌ی تداوی با انتی بیوتیک‌ها بیماری می‌تواند دوباره در پرنده‌ها شیوع یابد. پس انتی بیوتیک‌ها، زمانی میتوانند مؤثر واقع شوند که سایر تدابیر مانند تطبیق واکسین فراهم باشد، از این‌رو کاربرد انتی بیوتیک‌ها در کنترول بیماری ترجیح داده می‌شود.

امراض ساری حیوانات در افغانستان

۹. جلوگیری و کنترول

باکترین ها(Bacterins) فراهم بوده ، اما نه میتوانند به طور مکمل مانع عفونت شوند. این ها یکجا با برنامه ی قوی بهداشتی، که در بر دردارنده ی پاک کاری و عفونت زدایی پس از یک شایعه ی بیماری، کنترول جونده ها ، تهیه ی آب نوشیدنی پاک و از بین بردن مناسب پرنده های مرده می باشد، باید مورد تطبیق قرار بگیرند.